

MARVEL STUDIOS

ÁMOS

ZBONČÁK

HECZKO

ZAHRADNÍK

KOHUTOVÁ

Těžká doba si žádá nové hrdiny!

ŘÍJEN 2021

REDAKCE

Karin Cencialová

6. A

Veronika Cencialová

6. A

Michaela Holotňáková

7. A

Hana Kukutschová

4. E

Zuzana Kukutschová

4. E

Marek Skibiński

6. A

Adam Slaninák

4. A

Marek Raszka

3. E

Adriana Varmusová

7. A

OBSAH

Halloween 2021 2

**Loňské hvězdy našeho
gymnázia** 5

MEMEsky 8

Volby 2021 10

Prvovoliči na naší škole 12

Budme produktivní 14

Co se dá dělat mimo školu
15

Kulturní akce v Třinci 16

**Kterak uhranout prince v
pár lekcích** 17

Vážení a milí čtenáři,

hodně věcí se od posledního čísla našeho školního Ámose změnilo. V první řadě se skoro kompletně obměnila redakce – opustilo nás dlouholeté redakční jádro tvořené studenty bývalé 6.C – budiž jim zkoušky na vysoké škole lehké! Dále za tu dobu nových šest tříd nastoupilo, naopak šest tříd odmaturovalo, kolik pracovních listů bylo za tu dobu odevzdáno a videokonferencí odvysíláno, se mi ani nechce počítat.

Ale jsme zpět. Věříme, že plni energie, nápadů, ale i zdravé drzosti znovu se pouštět do vln dění a vztahů na našem gymnáziu. Zajímat nás (a doufejme i vás) bude vše, co se na chodbách, ve třídách a kabinetech šustne, ale samozřejmě ne vše budeme publikovat, čtenáři, neboj se. V tomto čísle si můžete například přečíst rozhovor se čtveřicí učitelů, kteří rozšířili zdejší učitelský sbor v minulém roce, ale sotva si v kabinetě vybalili, už zase vysílali z domu. Příležitost k jejich představení proto nastala až nyní.

Redakce si je ale vědoma, že naše škola nepůsobí na pustém ostrově izolovaná od okolního světa. Už toto číslo ukazuje, že ani dění mimo areál naší školy nezůstane stranou – můžete si přečíst Adamovo shrnutí výsledků voleb do Poslanecké sněmovny, Markův komentář k anketě, která mapovala předvolení nálady našich prvovoličů nebo se naší kulturní referentkou Hankou nechejte nalákat na kulturní akce v Třinci.

Přejeme všem příjemné a obohacující počtení, krásný podzim a mnoho radosti ze všeho prezenčního.

Za celou redakci Michal Foff

HALLOWEEN 2021

get cozy and spooked while having Netflix time!

NOVINKY ZE SEKCE HORROR NA NETFLIXU

NO ONE GETS OUT ALIVE = Nikdo nevyvázne živý 29.9.

Hororový film zpracovaný dle knižní předlohy *No one gets out alive* sleduje příběh Ambar, nelegální imigrantky, která si pronajme pokoj v penzionu, ovšem brzy si začne všimnout děsivých příznaků toulajících se po chodbách.

ESCAPE THE UNDERTAKER (v překladu = Uteč pohřebníkovi) 05.10.

Tenhle zvláště a typicky znějící hororový film sleduje příběh 3 profesionálních wrestlerů, kteří se snaží utéct z prokletého sídla, které vlastní Pohřebák. Zvláštností tohoto filmu je to, že je interaktivní => nechává diváky rozhodovat, jak skončí život hlavních hrdinů a dovolí jim ovlivnit jejich činy.

THERE'S SOMEONE INSIDE YOUR HOUSE = Máš někoho doma

06.10.

V tomto hororovém thrilleru sledujeme osudy středoškoláků, kteří jsou obětí stalkera a zároveň vraha, který hodlá odhalit jejich nejtemnější tajemství. Jako by už to tak nebylo dostatečně děsivé, vrah útočí na své oběti, zatímco nosí masky vypadají jako tváře jeho obětí.

FEVER DREAM

13.10.

Jedná se o napínavý příběh dvou mladých matek – jedna z nich je na výletě s její dcerou, zatímco ta druhá je odloučená od svého syna – obě sdílejí hluboký vztah, zatímco se nad nimi jako strašák tyčí nadcházející záhadná pohroma.

NIGHT TEETH = Noční zuby

20.10.

Night teeth sleduje příběh studenta vysoké školy, který si přivydělává jako šofér limuzíny, který jednou v noci přibere dvě záhadné ženy na večírkový večer plný pití a tance napříč LA. Ovšem když objeví jejich krvežíznivé záměry – a jejich nebezpečné, stinné podsvětí, ze kterého pocházejí, musí bojovat za to, aby přežil.

HYPNOTIC

28.10.

Tento psychologický horor je o ženě, která za cílem získání lepšího psychického zdraví podstupuje hypnoterapii, ale její lekce se brzy promění z terapeutických až na možná smrtelné.

NOBODY SLEEPS IN THE WOODS TONIGHT 2 = Nikdo dnes večer nespí v lesích 2

27.10.

Jedná se o sequel *Nobody sleeps in the woods*, tento horor představuje perverzní, groteskní, ironický a krvavý příběh o hledání lásky. Nejsem si jistá, jak ty všechny popisy spolu souvisí, ale určitě to zní jako jedinečný hororový příběh.

Veronika Ciencialová, 6. A

TIP NA KAFÍČKO KE SLEDOVÁNÍ

PUMPKIN SPICE LATTE

Co potřebuješ:

- dýňový sirup (který uděláš z dýňového pyré = uvařená, rozmixovaná dýně)
- dýňové koření
- šálek espressa
- šálek mléka (klidně použij rostlinné)
- šlehačka
- trocha skořice nebo podobného koření na posypání, to už je na tobě :)

DÝŇOVÝ SIRUP

- hrnek vody
- ¾ hrnku třtinového cukru
- 3 polévkové lžičky dýňového pyré
- 3 čajové lžičky dýňového koření

PUMPKIN SPICE LATTE

- Do připravené kávy přilij sirup a promíchej.
- Dolij mléko tvého výběru, přidej šlehačku, posyp si ji například skořicí a je to!

TIPY:

- mléko si můžeš i našlehat
- zbytek dýňového pyré si můžeš dát do mrazáku do formiček na led nebo je použít do koláče

AŤ CHUTNÁ! <3

Karin Ciencialová, 6.A

Příprava DÝŇOVÉHO KOŘENÍ

Do skleničky si namíchej směs koření v tomto poměru:

- 5 lžiček mleté skořice
- 2 lžičky mletého zázvoru
- 1 lžička mletého nového koření
- 1 lžička muškátového oříšku
- 1 lžička mletého hřebíčku
- špetka vanilky

Pořádně promíchej a máš hotovo!

POSTUP:

1. V hrnci smíchej hrníček vody a 3/4 hrníčku cukru.
2. Zlehka povař a míchej, dokud se cukr ve vodě nerozpustí.
3. Vmíchej 3 lžičky koření a 3 polévkové lžičky dýňového pyré.
4. Míchej, dokud konzistence nebude dost sirupová.
5. Širup slij přes cedník, aby byl opravdu jemný, a nalij do sklenice.
6. Širup uchovávej v lednici, kde vydrží cca 2 týdny.

Loňské hvězdy našeho Gymnázia

V loňském školním roce byla sestava učitelů obohacena o čtyři nové posily. A jelikož určitě není na škodu znát něco málo o těch, kteří nás učí, rozhodli jsme se je vyzpovídat.

Pozn. redakce: Změna je život, proto nemusí být veškeré informace v rozhovoru aktuální (jelikož se rozhovor udal již před rokem), a tak mohlo dojít (a došlo) k více či méně znatelným změnám.

Na úvod bychom Vás rádi požádali o krátké představení.

LK: Jmenuji se Libuše Kohutová, učím angličtinu, ale sama nepřestávám být studentem, protože o tom to je, že se učíme celý život, už jen proto, že angličtina je jazyk, který není mrtvý a vyvíjí se a je potřeba neusnout na vavřínech.

PH: Takže já se jmenuji Petr Heczko, učím tady trojkombinaci angličtinu, němčinu a hudební výchovu. Před pěti lety jsem tady taky studoval, takže jsem docela čerstvým absolventem téhle školy.

IZ: Tak já se jmenuji Igor Zahradník, na této škole učím matematiku a chemii. Přišel jsem ze základní školy z Bystřice a jsem taky absolventem tohoto gymnázia.

PZ: A já jsem Přemek Zbončák a jsem také absolventem zdejšího gymnázia. Je to moje druhá sezóna, co učím a jsem zde na částečný úvazek, protože ještě učím na první základní škole. No a na gymnáziu učím dějepis, základy společenských věd a mohl bych i tělocvik, protože jsem aprobovaný tělocvikář.

LK: A na jedničce učíš teda co?

PZ: A na jedničce učím angličtinu.

LK: Jo tak ty jsi kolega. No tak to bychom mohli vést celý rozhovor v angličtině, že, Igore?

Proč jste šli učit?

PH: Já jsem dlouho uvažoval nad tím, co si zvolím. Nakonec jsem se rozhodl pro jazyky. A já jsem teda ještě studoval konzervatoř souběžně s vysokou školou, takže -

LK: Nefrajeř, ty jo. Já bych chtěla říct, že já jsem studovala při zaměstnání při plném

úvazku celé dvě vysoké školy. Co tam máš dál?

PH: Tak to netrufnu. Jenom jsem chtěl zmínit tu konzervatoř a k tomu vysokou školu angličtinu-němčinu, protože jazyky mě vždycky bavily. No a co chce člověk dělat s vystudovanými jazyky. A myslím si, že jsem takový sociální člověk, který potřebuje kontakt, a ne který sedí doma a překládá, protože taková by byla práce překladatele, což by mě nebavilo. Tlumočnická byla další možnost, ale vzhledem k životnímu stylu tlumočnicků jsem se rozhodl pro učitelství. Takže asi proto, že rád jsem s lidmi v kontaktu, mám rád jazyky a spojení obou těch věcí.

IZ: No u mě to bylo trochu jinak. Já jsem byl ten typ studenta, který nevěděl, co chce. Na gymnáziu jsem měl známky víceméně dobré -

LK: Proč tak frajeříte všichni?

IZ: Musím vás nějak dohnat, ne? Nicméně jsem neměl vyhraněný styl, každopádně obory matika, fyzika, chemie byly moje oblíbené, takže proto jsem se rozhodl pro chemii a matiku. Zpočátku to nebylo vůbec o učitelství, byla to odborná matematika a odborná chemie, teprve až později jsem zjistil, že laboratoře a odborná chemie nebude nic pro mě.

LK: To jsem já třeba zjistila už na gymplu. Když jsem propálila svůj první plášť, tak jsem pochopila, že chemie nebude pro mě.

IZ: Každopádně praxe ve čtvrtém a pátém ročníku byla rozhodující, tam jsem zjistil, že opravdu učit chci a myslím, že to bylo to nejlepší rozhodnutí.

PZ: No a já jsem měl tu cestu k učitelství poměrně dlouhou, i když jsem vystudoval původně učitelství tělocviků a historie. Akorát

jsem to nikdy nedělal, i když jsem vždycky chtěl. Jenže já jsem si přál poznávat svět a chtěl jsem zkusit i jiná zaměstnání než jen učitelství, uchytit se hned po výšce-

LK: No to já taky, jen mě nikdy nikde nechtěli.

PZ: No, to já jsem šel hned do Prahy, tam jsem ještě chvíli něco studoval, pak jsem šel do Německa, pak jsem byl na Slovensku a dělal jsem takové manažerské profese, když to tak řeknu. Jednu chvíli jsem dělal i v takové internetové seznamce, celosvětové-

PH: Tak to nás trumfnul teďka.

PZ: A byl jsem i profesionální fotbalista nějakou dobu. Ale chci se vrátit k tomu, že ta cesta k učitelství byla trnitá, i když jsem chtěl vždycky učit, ale dříve jsem chtěl poznávat svět a zažít něco jiného než učitelství. No a teď se mi narodily mladé, tedy malé děti, takže to bylo, kromě toho, že rád učím a rád předávám něco tomu, kdo chce, z jisté části pragmatické rozhodnutí, protože takhle na ně mám více času než v nějakém jiném zaměstnání.

LK: A těch peněz!

PZ: No tak není to otázka peněz určitě, protože to bych dělal něco jiného, ale baví mě učit a mám trochu více času na rodinu.

LK: Já jsem na gymplu taky vlastně vůbec nevěděla, co chci dělat. Já jsem nikdy nebyla na nic vyhraněná. Nejdříve jsem ještě po maturitě studovala cestovní ruch, kde jsem však díky praxi zjistila, že tohle dělat nechci, ale dostala jsem se právě k těm jazykům. No

a pak se mě jednou zeptali, jestli nechci jít učit jako záskok za učitelku na nemocenské, která teda byla v blázinci, (což už teda s odstupem chápu) a tak jsem si řekla proč ne a začala jsem učit. Vtipné bylo, že jsem měla ve třídě lidi, se kterými jsem se normálně znala z různých akcí a tento styl mi zůstal furt, že se nesnažím hrát na nějakého vševědoucího člověka, protože prostě nejsem. No a po nějakých třech měsících jsem si uvědomila, že to je to, co by mě mohlo bavit.

PH: No tak já bych ještě tak na doplnění, já jsem tady na částečný úvazek, i když téměř celý.

IZ: Tak počkej, částečný nebo celý?

PH: Částečný, ale tak velký, že téměř celý, 19 z 21 hodin. Co jsem ale chtěl říct je, že ještě učím na ZUŠ v Třinci na kytaru. Příležitostně hraju v nějakých kapelách.

PZ: Mě ještě tak napadá, že když jsem byl na gymnáziu, teda já jsem tady moc nebyl, protože jsem hrál fotbal a měl jsem individuální plán, asi tak od třetího ročníku určitě-

LK: Já jsem ho neměla a taky jsem tam moc nechodila.

PZ: A já jsem ten fotbal nikdy, tedy ne že bych ho chtěl hrát, ale co vlastně mi zbývalo, protože já jsem na nic neměl příliš čas, já jsem jako měl rád tu historii, dějepis, tak jsem si mohl v čase mezi tréninky číst a pak druhá možnost byly jazyky. Já jsem buď chtěl studovat historii, což se mi povedlo, anebo jazyky, což se mi částečně povedlo, nebo tedy povedlo a pak jsem hrál ten fotbal tady za Třinec –

LK: Takový renesanční člověk.

PZ: -a pak za Olomouc, to byla všechno druhá liga. Ještě během výšky, prvak druhák, jsem to ještě stíhal, ten profesionální fotbal a studium, ale pak už to nešlo, bylo toho strašně moc, tak jsem fotbalu dal vale, ale ten pro mě nikdy nebyl takovým hlavním cílem, že bych to chtěl za každou cenu dělat, to pro mě byla ta vysoká škola, něco vystudovat a pak třeba učit.

LK: No a tebe nebavilo objevovat a bádát nebo tak?

IZ: Objevovat, bádát jo, jenže být 8-10 hodin v laboratoři, to si zkusíš na vysoké škole. Když ale 8 hodin něco opravdu zkoumáš, a nakonec bez výsledku nebo zjistíš, že jsi někde udělal chybu a zase znova, tak to si opravdu nedokážu představit dělat denně. V laborkách ve škole párkrát za týden super, ale to, že je to tvoje práce, tak to ne.

LK: Tomu já rozumím, já jsem loni dělala zástupkyni ředitele a mě to taky strašně nebavilo. Mně strašně chyběl ten kontakt s děčkama. Beru to sice jako ohromnou zkušenost, ale když jsem pak měla příležitost jít učit sem, tak jsem byla fakt ráda, protože to je to, co jsem studovala, to, co miluju.

Jaký máte názor na Váš kabinet a jaký máte vztah s kolegy z kabinetu?

LK: Jé, tak to já začnu. Já musím říct, že jsem v kabinetu strašně spokojená, protože mám kabinet jen s paní Lisztwanovou. Zrovna teď nám někdo řekl, že jsme se hledaly, až jsme se našly, fakt bych neřekla, že ji znám teprve měsíc, naopak mi přijde, že se známe strašně dlouho, rozumíme si jak profesně, tak lidsky, takže já jsem velice spokojená.

IZ: Co se týče mého kabinetu, jsem vcelku spokojen a s kolegy vycházím dobře.

PZ: No já jsem s panem Foffem a s paní Majetnou, a to byla láska na první pohled. My jsme sedli jak smyslem pro humor, tak i určitými zájmy, jo, tak já jsem maximálně spokojená. Hlavně je beru jako zkušenější kolegy, kteří mi rádi poradí a navedou, takže já jsem velmi spokojen.

PH: Já jsem se svým kabinetem spokojená, ať už co se týče obsazení nebo umístění, mám ho úplně u vchodu, takže to je fajn, já se daleko nenachodím. A co se týče obsazení, jsem tam s paní Macurovou, což je skvělé, je to skvělá osoba a je s ní sranda.

Máte nějaký životní úspěch, na který jste opravdu hrdí?

LK: Už jen to, že učím v Třinci na gymplu je dost životní úspěch. A taky že je ze mě normální člověk se selským rozumem.

PZ: Já jsem teda rád, že se každý den můžu probudit a když se ohlédnu za sebe do minulosti, tak že jsem nikomu neublížil a můžu se podívat lidem do očí. A nějaký kariérní úspěch, na to já nehraju, člověk musí být spokojený s tím, co má, musí znát své limity určitým způsobem a pak bude spokojený, si myslím. Já spíš vnímám životní úspěch v tom mezilidském kontaktu, v jednání s ostatními. V tom je snad úspěch života, že nikomu neublížím.

PH: Já třeba beru každý den jako úspěšný, když se člověk aspoň jednou od srdce zasměje nebo s někým koho opravdu má rád.

LK: A já jsem zjistila, že se právě nejvíce zasměju ve škole, ve třídě s děčkama, tam mě to opravdu baví. A to je taky důležitý, že chodím do práce, že se tady zasměju s kolegy a s děčkama.

PZ: Přesně, souhlasím.

IZ: Určitě. Já už nemám nic víc.

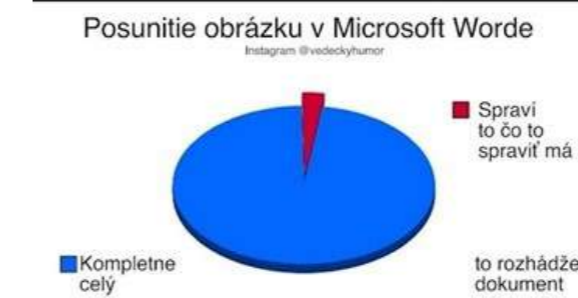
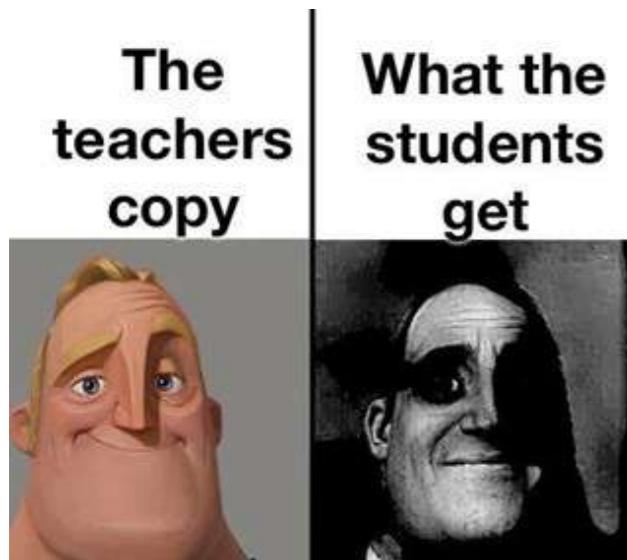
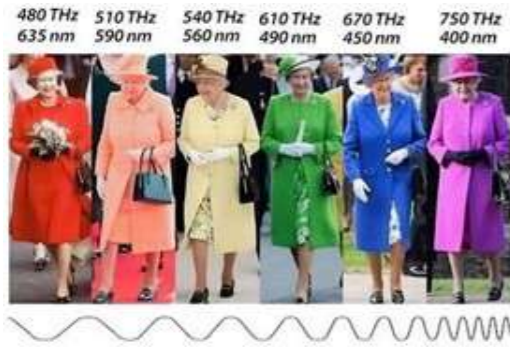
Doufáme, že jste se dozvěděli o nových učitelích něco zajímavého a třeba se i pobavili. Zároveň bychom tímto chtěli ještě jednou moc poděkovat všem učitelům, že přijali naše pozvání, přišli a zodpověděli naše dotazy.

Adriana Varmusová, 7. A

Adam Slaninák, 4. A

MEMESky

... aneb nejlepší výběr aktuálních memů z celého Internetu. Užijte si to :)

VOLBY 2021

aneb Babiš prohrál a #sbohemkomunisti

09/10/2021 14:00 – Volební místnosti se uzavírají a nastává sčítání hlasovacích lístků. V průběhu sobotního odpoledne se zdálo, že to hnutí ANO (znovu) dotáhne do vítězného konce. Krátce po 6. hodině večerní, kdy je sečteno 98 % hlasů však ve volebním štábu trojkoalice SPOLU vypukne bujarý jásot, když v infografice ČT24 skočili na první místo.

CO SE DĚJE

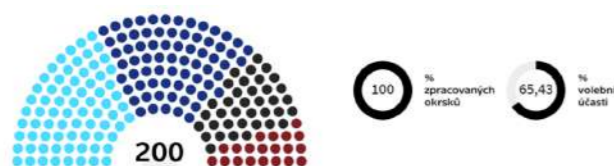
8. a 9. října 2021 se konaly volby do poslanecké sněmovny. Do volebních místností celkem v 14 886 okrscích přišlo rekordních skoro 5,5 milionu voličů. **Volební účast 65,43 % byla nejvyšší od roku 1998.** A toto není jediný důvod proč se tyto volby zapíší do dějin České republiky.

MANDÁTY

(aneb „kdo se dostal“)

I když v celkovém počtu hlasů vyhrála koalice SPOLU se 71 mandáty (ODS – 34, KDU – 23, TOP – 14), ANO bude zastupovat o poslance více a to 72. Proč? Zjednodušeně proto, že hnutí ANO letos vyhrávalo v krajích, kde bylo snazší získávat mandáty (a celkově celé přerozdělování je složitější záležitost). Na pomyslném 3. místě skončili Piráti a Starostové se 37 mandáty (Piráti – 4, STAN – 33) a posledním uskupením, které se do poslanecké sněmovny dostalo je SPD Tomia Okamury s 20 mandáty.

Strana	Mandáty	Prostředí	Podíl hlasů
ANO	72	↓ -4	27,12 %
SPOLU	71	↑ +29	27,79 %
PirátiSTAN	37	↑ +9	15,62 %
SPD	20	↓ -2	9,56 %
PŘÍSAHA	0	→ 0	4,68 %
ČSSD	0	↓ -15	4,65 %
KSČM	0	↓ -15	3,60 %
TSS	0	→ 0	2,76 %
Volný blok	0	→ 0	1,33 %

Piráti doplatili na kroužkování a do sněmovny se dostali jen 4. Předseda STAN v této „kategorii“ pomyslně zvítězil, zakroužkovalo ho téměř 60 tisíc občanů. Koalice také zvítězila ve světě – z jiných koutů světa dostali nejvíce hlasů.

(Zdroj: web ČT24)

A OSTATNÍ?

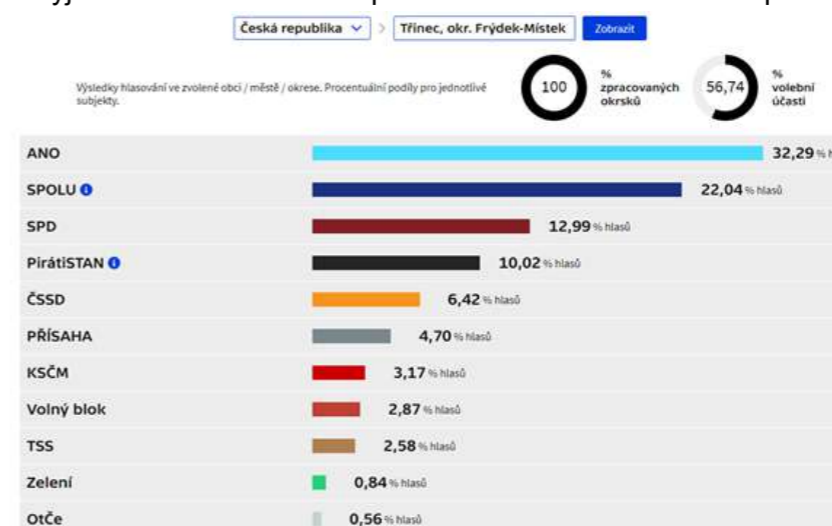
(aneb „kdo se NEdostal“)

Ne teď se nebudeme bavit ani o monarchistické straně Koruna Česká, anarchistické straně Urza.cz nebo hnutí SENIOŘI 21. Od roku 1989 poprvé dali sbohem poslanecké sněmovně KSČM a ČSSD, načež oba předšedové stran – Hamáček i Filip – rezignovali na svou funkci předsedy strany. V letošních volbách měla však naději ještě jedna strana, a to PŘÍSAHA Roberta Šlachty. S protikorupčním programem sice dopadli lépe než zmínění komunisté a sociální demokraté, ale na minimální hranici pro vstup do sněmovny 5 % se nedostali.

JAK VOLBY DOPADLY U NÁS?

(aneb „musíme se odlišit“)

V celé republice se na prvních třech příčkách střídaly 3 strany – ANO, SPOLU a PirSTAN. Pouze v Moravskoslezském kraji měla větší podporu SPD. To mohlo mít na svědomí kandidatura předsedy přímé demokracie za Moravskoslezský kraj. Konkrétně v Třinci s více než 55 % účastí zvítězilo stejně jako v MSK ANO, druhé taktéž SPOLU a třetí SPD. Až na pár výjimek obměnění 3. a 4. pozice to v okolních obcích dopadlo stejně.

(zdroj: web ČT24)

CO BUDE DÁL?

(aneb Babiš prohrál)

Ještě v sobotu stihlo všech 5 předšedů stran, obou nově zvolených koalic podepsat memorandum „o vůli vytvořit většinovou vládu České republiky“. V něm též žádají prezidenta, aby pověřil Petra Fialu jednáním o sestavení takovéto vlády.

V 11 hodin následujícího dne přijal prezident nynějšího premiéra Andreje Babiše, údajně však nemělo jít o povolební vyjednávání. Po asi hodinové schůzi Babiš tajně odchází vedlejším vchodem, nic nekomentuje. Někteří tvrdí, že spolu ani nemluvili. V tu dobu už je na cestě sanitka pro Miloše Zemana. Z Lán ho převezli do ÚVN, kde byl hospitalizován. Důvodem bylo doporučení jeho ošetřujícího lékaře, bližší informace nesdělil. Kdy bude prezident schopný vykonávat ústavní činnosti, není nikomu jasné.

Zdroje: (ČSÚ, Seznam Zprávy, aktualne.cz, Twitter, ČT24)

Adam Slaninák, 4.A

Prvovoliči na naší škole

Mladí a volby, toto téma se u nás řeší před každými volbami už několik desítek let.

Není divu. Vždyť ze všech věkových skupin mají právě lidé mezi 18 a 25 lety nejnižší volební účast. Podle některých průzkumů dokonce v této věkové skupině k volbám chodí pouhých 30 % voličů. Zájem o politiku zjevně u mladých není tak velký. **Jaká je ale situace, co se zájmu o politiku týče, mezi žáky naší školy?** To je otázka, na kterou jsem se rozhodl přinést odpověď.

Abych zmapoval situaci, rozdal jsem mezi žáky našich maturitních ročníků, jež letos měli poprvé v životě šanci jít k volbám, dotazníky. Ptal jsem se jich, třeba právě na to, **jestli plánují jít k volbám, ale také například na to, jestli sledují aktuální dění nebo co by podle nich měla prosazovat politická strana, aby získala jejich hlas**. Vrátilo se mi 48 odpovědí a výsledky byly pro někoho možná docela překvapivé.

Mě osobně nejvíce překvapilo, kolik studentů se k volbám chystá.

Ze všech studentů, kteří odpověděli, se k volbám nechystali jen dva. Zbytek dotázaných se k volebním urnám dostavil. Hodně z nich dokonce napsalo, že to vnímají jako svou občanskou povinnost.

Téměř všichni dotázaní studenti také sledují aktuální dění a zprávy ze světa. Asi nikoho nepřekvapí, že k těmto účelům studenti nejčastěji využívají sociální sítě, především **Instagram** a **YouTube**. Zajímavé ale je **poměrně velké množství studentů, kteří sledují televizní noviny**. Obzvláště pak ty na **ČT1**. O televizi se sice říká, že u mladých moc nebouje, u našich maturantů to však pravděpodobně neplatí. Většina studentů se také o politice a aktuálním dění **baví s rodiči a kamarády**.

V další otázce jsem se letošních maturantů zeptal, **jak by podle nich měla vypadat ideální politická strana**. U této otázky byly odpovědi samozřejmě velmi různorodé. Jak se říká, sto lidí, sto chutí. Přesto se zde našlo několik odpovědí, které se opakovaly nejčastěji.:

Ideální strana by podle většiny studentů měla prosazovat ekologii a udržitelnost, manželství pro všechny, snažit se o zlepšení školství, a především by měla být vedena slušnými lidmi. Naopak by v žádném případě neměla lhát a slibovat nesplnitelné nebo usilovat o vystoupení z EU a NATO.

I poslední otázka přinesla zajímavé odpovědi. Zajímalo mě, **jestli se podle žáků politici dostatečně věnují mladým**. Zde byly výsledky naprosto zřejmé.

Rozhodně ne. Naši prvovoliči si myslí, že co se zájmu o mladé týče, mají čeští politici stále ještě velké rezervy. Podle nemalého množství odpovědí **se naopak zbytečně moc zaměřují na důchodce**.

A co by politikům poradili?

Například **zlepšení školství a podmínek pro studenty a větší aktivitu na sociálních sítích**.

Toto tedy byly odpovědi našich studentů. Co z nich můžeme vyčíst? Podle mě především to, že naši školu navštěvují mladí lidé, kterým není jedno, co se kolem nich děje, a hlavně sledují a aktivně se zajímají o okolní svět. Myslím si, že dokud mezi námi bude takových lidí dostatek, bude se v naší zemi žít dobře a nebudeme se muset bát budoucnosti.

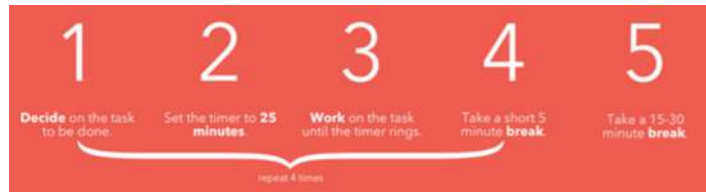
Marek Skibiński, 6. A

Bud'me produktivní!

Chcete znát tajný návod pro optimální využití času? Rajčata.

- Takzvanou pomodoro techniku vyvinul Francesco Cirillo, když studoval na vysoké škole. Techniku nazval podle kuchyňského časovače.
- Hlavní myšlenka této metody je ta, že časté přestávky zlepšují duševní činnost a pozornost.

Postup:

1. Určete si cíl/úkol
2. Nastavte si časovač na 25 minut
3. Pracujte na daném úkolu
4. Udělejte si 3-5 minut pauzu
5. Opakujte 4x
6. Udělejte si velkou přestávku (15-30 minut)
7. Při práci se snažte, minimalizovat všechny rušivé elementy. Pokud vás během práce vyruší něco důležitého, zaznačte si věc na papír a vraťte se k vašemu úkolu.

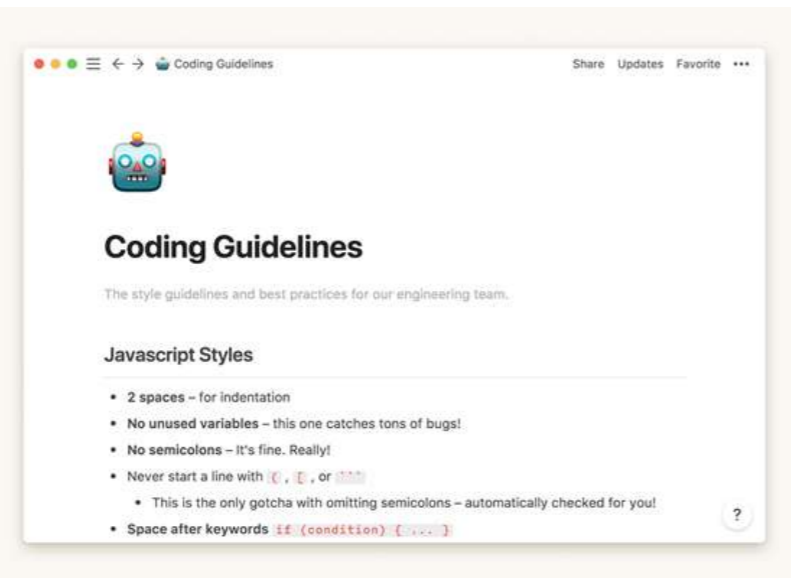
Předpokládám, že nejspíš každý z vás si už někdy dělal poznámky.

Ať už to je do jakéhokoliv předmětu, list věcí, co musíte splnit anebo si potřebujete zorganizovat svůj projekt, Notion je perfektní aplikace pro děláni takových poznámek.

- Jedna z největších výhod Notion je jeho flexibilita a schopnost využívat zdroje třetích stran.

To znamená, že do vašich oznámek dokážete vložit článek z wikipedie, interaktivní Google mapu nebo PDF.

- Další výhodou je synchronizace počítače a mobilu. Notion se hodí i pro skupiny lidí, ovšem za tuto funkci už musíte platit.

Marek Raszka, 4. E

Co se dá dělat mimo školu

Říkali jste si někdy, že máte volného času na rozdávání, chcete ho strávit efektivně, ale nevíte jak? Je tona možností, co můžete dělat a zároveň tím rozvíjet i své hard a soft skills, pracovat na něčem větším, dostat se k "pracovním" věcem, které by se vám jinak naskytly až po X letech praxe a získat tak cenné zkušenosti.

Zní to dobře, což? Toho můžete dostat zapojováním se v různých studentských organizacích. S pár z nich už mám zkušenosti, ať už jako člen, nebo účastník nějakého z jejich projektů a dneska bych vám ráda pověděla o své srdcovce. O spolku, který mě neuvěřitelně posunul ve všech možných ohledech. **Který mě zbavil strachu mluvit před lidmi, naučil mě leadership a dal mi základy project managementu. Spolek Student Cyber Games (SCG).**

Abych vás dostala do obrazu, SCG organizuje soutěže plšQworky a Prezentiádu. Že vám to zní povědomě? **Poslední ročník Prezentiády měl své účastníky i z naší školy a nevedlo se jim vůbec špatně. Dostali se až na Grandfinále do Brna.** A plšQworky? Jejich plakát naleznete na nástěnce před jídelnou, protože se právě rozjíždí už 13. ročník a **uzávěrka přihlašování je prodloužena do 22.10.** Tak si sežeňte tým a přihlaste se! Můžete vyhrát ceny v hodnotě přes milion korun.

To nás přivádí k tomu, co v SCG, můžete dělat. Třeba ty ceny se nezařídí samy. Máme sales tým, který obepisuje potenciální partnery, jezdí na schůzky s lidmi z různých společností a celkově se stará o komunikaci s PR manažery daných firem.

Dále máme tým PR a marketingu. Mají na starost celou kampaň, od vymýšlení sloganu (letos na XO "reloaded"), přes grafiku plakátu, triček, webových stránek, až po psaní článků a obstarávání sociálních sítí.

Takhle bych se mohla rozepsat taky o IT, právu, ekonomice a logistice, ale mám málo papíru. Každopádně, ještě bych chtěla zmínit realizační oddíl, který obstarává průběh akce přímo na místě a v rámci kterého si třeba můžete i něco odmoderovat. To je pak kouzelné, když vidíte, že všechny ty přípravy měly smysl.

Michaela Holotřáková, 7. A

Kulturní akce v Třinci

Pro technické tipy a zvědavé duše:

Od 15. října až do 17. prosince od 15:00 se v Městské knihovně v Třinci konají Pátky s virtuální realitou. Návštěvníci si zde mohou vyzkoušet virtuální realitu, roboty a mnoho dalšího. Tato akce je určena pro všechny, děti, mladé, dospělé i seniory. Pokud je toto akce pro Vás, zavívejte do Mklubu a Knihovny pro děti, určitě to nerozpláče Vaši peněženku, celá akce je totiž zdarma.

Pro milovníky divadla:

28.11. V 19:00 se divadelní sál kulturního domu Trisia ponoří do pro mě nezaměnitelné atmosféry Belmondových děl. Na prknech jeviště se totiž objeví Martin Hoffmann v roli sukničkáře Stephana hlavního hrdiny francouzské komedie Veselé Velikonoce. Můžeme se těšit na spoustu komických situací, které vyvěrají ze Stephanových lží. Vstupenky kvapem mizí, takže pokud byste chtěli zajít do divadla, neváhejte!

Pro fanoušky filmového plátna a vůně pop cornu:

Podpořte český film!

18. října se můžete zabořit do sedaček kina Kosmos a užít si film Zátopek, kterému se dostalo i na ČSFD pozitivních ovací (a to už je co říct, protože není větších kritiků, než jsou Petr Pan nebo Enšpígl). Tento snímek vypráví o profesním i osobním životě Emila Zátopka a má skutečně dobré obsazení. V hlavní roli se objeví Václav Neuzil a po jeho boku mu bude stát Martha Issová. Tak drapněte peněženky a kupte si lístky a nějaký ten pop corn (samo sebou velký).

Fandové zahraniční kinematografie nastražte ouška!

Pokud nemáte plány na páteční večer, 22. října můžete zajít hned na dva filmy. Pro fanoušky Marvelu je tu Venom 2 a pro sci-fi nadšence se nabízí film Duna, ve kterém září Timothée Chalamet a Zendaya.

Hana Kukutschová, 4.E

Kterak uhranout prince v pár lekcích

Eleanořin život nikdy nebyl jako z pohádky. A možná i proto ji Krasoňova aura prince okamžitě trefila do úzkého pršáčku, o němž se Eleanora nikdy nedomnívala, že je dostatečně úzký, ba naopak se v jejích modrých očích jevil jako ten nejmasitější zoban ze všech zobanů. No hotový krkavec.

Dívka si sama o sobě myslela, že není mezi svými spolužáky kterak oblíbená, vždyť na svých sociálních sítích měla jen a pouze ubohých pět tisíc a čtyři sta dvacet osm sledujících a cestou do školy ji nadšeně zdravily pozdviženou pravicí pouhé desítky studentů, což, jak musíte sami uznat, nebyla žádná výhra v loterii. Eleanora byla urputně zoufalá.

Jejímu beznadějnému poflakování tímto psím životem přidávala korunu už jen její zoufale ubohá milostná situace. Eleanora se již považovala za uzavřený případ zhrzené dívky, která zůstane navěky sama s fleškou plnou přihlouplých španělských telenovel a schránkou již napořád přehlacenou dopisy jejích obdivovatelů, marně vyčkávajících na Eleanořinu odpověď na jejich otázky, jež je stály odvalu celého jejich bytí.

Bylo sychravé pondělní ráno, když se Eleanora v oblečení, které už přímo křičelo po výměně – vždyť jej měla už tři měsíce, pro Boha! – vydala do školy. Dívka to měla velmi těžké, do školy musela vlakem, ať už je, jak chce.

Jen co podrážka její značkové boty překročila vstup do budovy školy se u mladé slečny objevila vysoká hnědovlasá dívka s placatým nosem a černočervenou flanelovou košilí, o níž byla Eleanora přesvědčená, že dostat se tato košile k filmu, již by v ní drandil nějaký starý, sežvýknutý, větrem ošlehaný kovboj, co těžce pracuje dnem i nocí.

„Pro Boha živého, Eleanoro, Krasoň s Juanitou se už zase slezli u skříněk! A víš co ještě? Ach Bože, on jí vzal učebnice!“ Hnědovlasá Justýna spráskla ruce a její tvář se zkrabatila, jako zmuchlaný kus pečícího papíru, což, jak si s melancholií uvědomila Eleanora, pro její pleť nebylo ani trochu přínosem.

Eleanora na svou sestřenicí, ano, ať se vám to může zdát sebevíc bizarní, tyto dvě dívky, podobné asi jako toastový chléb tomu žitnému, jsou pokrevními příbuznými, podívala nejzoufalejším pohledem, kterým kdy kdo mohl někoho obšťastnit.

„Tak to je konec, Justýno. Hotový konec. Jsem absolutní troska. Však já budu do konce života sama! Absolutně nikoho tady nezajímám!“ Eleanora monumentálním švihem rozevřela svou skříňku a před tím, než z ní vyndala potřebné učebnice, z jejích útroch smetla kupku milostných psaníček zdobených pestrobarevnými bramboro-srdci, které svým mistrným umem nakreslily zástupy Eleanořiných nápadníků, které ji psaníčka vřezaly do skřínky.

Poté, co se naše zhrzená hrdinka v doprovodu své sestřenice, s pro ni absolutně nepochopitelným vkusem pro módu, otočila, dostala chuť se zvrtnout o sto osmdesát stupňů nazpátek a omlátit si svou dobře udržovanou hlavu o skříňku.

Pokračování příště...

Zuzana Kukutschová, 4. E

Trocha humoru na závěr...

Když se učitel chystá zkoušet

Nikdo:
Můj mozek: telefoffies

Bude to nářez, říkali...

men have only 3 moods

party

bum

hiding

Když se náhodou dozvíš o učitelově minulosti

